

Sadržaj:

Neoklasična (neoliberalna) škola

Nastanak i pojam neoklasične škole:

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

8Dar&action=edit&redlink=1" \o "Kritičar (još nije napisano)" kritičari neoklasike imali najviše materijala i razloga za kritiku.

KARAKTERISTIKE NEOKLASIČNE ŠKOLE:

bitno je korigirala područje istraživanja metodu analize

fokusirala se na problem privredne ravnoteže, istraživanja faktora koji ravnotežu narušavaju te činilaca koji uspostavlja ravnotežno stanje

negiraju postojanje eksploatacije

odbacuju teoriju radne vrijednosti a vrijednost dobara povezuju s marginalnom korisnošću

Predstavnici neoklasične (neoliberalne) škole:

Alfred Maršal:

Maršalijanska škola ekonomske misli je dobila naziv po Alfredu Maršalu (1842-1924). Alfred Maršal je bio jedan od najpoznatijih engleskih ekonomista marginalističkog pravca ekonomske misli.

CARL MENDER

Carl Menger, tvorac "austrijske škole" poduzetništva uopćava ulogu poduzetnika tvrdnjom da u imaginarnoj konstrukciji gospodarske ravnoteže nitko, zapravo, nije poduzetnik, a da u realnoj stvarnosti, kojoj je svojstveno dinamičko kretanje iz poremećaja u ravnotežu, svi gospodarski sudionici predstavljaju poduzetnika. Iz toga proizlazi zaključak da Menger smatra da je temeljna funkcija poduzetnika osiguranje transformacije nekog gospodarskog dobra u drugi oblik pri čemu poduzetnik mora raspolagati određenim informacijama da bi mogao konstruirati kalkulaciju kojom će osigurati efikasnost procesa poslovanja.

Moglo bi se kazati kako , ovakvim postavkama, Menger, zapravo svodi poduzetničku funkciju na činovnički (knjigovodstveno-kalkulativnu) posao i degradira njegov značaj. To ujedno govori u prilog tvrdnji ka

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

bitaka.

Schumpeterova je osnovna teza da je poduzetnik dinamička snaga čija je temeljna zadaća da ruši ekonomski "status quo" i to, prvenstveno, svojim inovativnim aktivnostima. I dok teoretičari prije njega, a napose Clark , smatraju temeljnim zadatkom poduzetnika da uravnotežuje gospodarske odnose, Schumpeter poručuje suprotno: zadatak je poduzetnika da remeti ravnotežu., a ne da je uspostavlja i to naziva "pozitivnom destrukcijom". Koji je smisao ovakvog stava? Ako Schumpeter smatra da je rizik u rukama vlasnika, a ne poduzetnika te da je poduzetnik zadužen za inovacije kao centralnog čimbenika gospodarskih promjena, tada je logičan zaključak da promjene, kao rezultat inovativne aktivnosti, remete danu i uspostavljanu gospodarsku ravnotežu. Za Schumpetera su zato temeljni zadaci poduzetništva poslovne inovacije i to u najširem smislu: uvođenje novih proizvoda i usluga, za što su potrebne i nove sirovine, a za sve to potrebne su nove metode organizacije i rada, osvajanje novih tržišta itd. I što je u tom procesu poduzetnik? Moglo bi se zaključiti: glavni organizator poslovnih procesa. Ali, Schumpeter odvaja i funkciju poduzetnika od funkcije rukovoditelja pa kaže da će odluku o nabavci nove sirovine donijeti rukovoditelj ali da će o uvođenju novog poslovnog procesa odluku donijeti poduzetnik. Zar to nisu prve naznake distinkcije u poimanju pojmova ali i poslova i zadataka između poduzetnika i rukovoditelja kao menadžera?

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com